

Udskriftsdato: 24. december 2025

KEN nr 9815 af 16/11/2010 (Gældende)

Landsskatteretsafgørelse vedr. afvisning - afdragsordning – afgørelse eller faktisk forvaltningsvirksomhed

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 10-01460

Landsskatteretsafgørelse vedr. afvisning - afdragsordning – afgørelse eller faktisk forvaltningsvirksomhed

Resumé

Landsskatteretten afviste en klage angående en afdragsordning for en igangværende virksomhed. Der blev lagt vægt på, at inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, alene omfatter personer, herunder afdragsordninger for afmeldte virksomheder, og at afdragsordninger for igangværende virksomheder aftales som led i SKATs faktiske forvaltningsvirksomhed.

Landsskatterettens afgørelse

Klagen afvises.

Sagens oplysninger

Klageren driver en forretning som personlig virksomhed, og hun har oparbejdet restancer med betaling af skatter og afgifter vedrørende denne virksomhed. Hun har endvidere oparbejdet en personlig gæld til det offentlige vedrørende bl.a. manglende tilbagebetaling af kontanthjælp. De samlede restancer vedrørende både den personlige gæld og virksomhedens gæld er den 26. april 2010 opgjort til 374.555,00 kr.

SKAT tilsagde ved brev af 18. marts 2010 klageren til udlægsforretning på sin forretningsadresse den 21. april 2010.

Skattecentrets brev af 26. april 2010

SKAT sendte den 26. april 2010 følgende brev til klageren:

»Afdragsordning

Der er den 26.04.2010 indgået aftale om en afdragsvis betaling af følgende restance:

Restanceart	
Restskat 1998	13.320,00
B-skat 1999	2.461,00
Restskat 2000	6.570,00
B-skat 2000	14.231,00
Restskat 2003	6.876,00
Restskat 2004	11.503,00
B-skat 2005	5.676,00
Restskat 2006	177,00
Restarbejdsmarkedsbidrag 1996	2.950,00
Restarbejdsmarkedsbidrag 1997	6.000,00
Restarbejdsmarkedsbidrag 1998	10.743,00
Aconto arbejdsmarkedsbidrag 1999	5.462,00
Restarbejdsmarkedsbidrag 2000	2.411,00

Aconto arbejdsmarkedsbidrag 2000	1.350,00
Restarbejdsmarkedsbidrag 2002	6.383,00
Restarbejdsmarkedsbidrag 2003	8.316,00
Restarbejdsmarkedsbidrag 2005	1.786,00
Restarbejdsmarkedsbidrag 2006	2.238,00
Restarbejdsmarkedsbidrag 2007	2.686,00
Aconto arbejdsmarkedsbidrag 2008	6.971,00
Gebyr og afgifter til kommune	700,00
Gebyr og afgifter til kommune	900,00
Kontanthjælp §§ 91-94 (netto)	41.541,00
Kontanthjælp §§ 91-94 (netto)	40.050,00
Moms	13.053,00
A-skat	72.082,00
Arbejdsmarkedsbidrag m.v.	15.601,00
Renter af moms	5.439,00
Renter af A-skat og AM-bidrag	38.384,00
Gebyr for moms	1.600,00
Gebyr for A-skat og AM-bidrag	10.500,00
Gebyr for øvrige krav	1.170,00
Gebyr	2.315,00
Afgift	4.350,00
I alt	374.555,00

Som skal afdrages med 37.455,00 kr. hver måned.

Første afdrag skal betales den 03.05.2010. Indbetalingskort vil blive udsendt senere. Aftalen kan eventuelt tilmeldes Betalingsservice.

BS-tilmelding:

Kreditornummer (...)

Debitorgruppe (...)

Kundenummer (...)

Betalingsaftalen udløber den 01.02.2011, hvor hele skylden skal være betalt.

Det er en betingelse for aftalen, at løbende skatter og afgifter betales og angives rettidigt.

Betales afdrag ikke rettidigt og/eller sker der ikke rettidig angivelse og betaling af løbende skatter og afgifter, anses betalingsaftalen for misligholdt. Ved misligholdelse forfalder hele restancen til øjeblikkelig betaling – og vil uden yderligere varsel blive søgt tvangsinddrevet.

Betalingsaftalen kan forlanges genforhandlet af SKAT, såfremt der sker væsentlige ændringer i virksomhedens indtægts- og formueforhold.

Hovedstolen tilskrives den til enhver tid gældende rente. Rentetilskrivning sker pr. påbegyndt måned. Afdragsordningen fritager dig ikke for betaling af renter og gebyrer. Renter af personlige skatter opkræves via Årsopgørelsen.

De er registreret for restancen i Det Centrale Fordringsregister, som SKAT er dataansvarlig myndighed for. Registreringen har til formål at danne grundlag for modregning og udlæg. De registrerede oplysninger vil blive slettet i registeret, når restancen med renter og gebyrer er betalt. Oplysninger i registeret stilles til rådighed for andre offentlige myndigheder, fx kommuner og politiet. Du har ret til indsigt i de oplysninger, der er registreret om dig, ligesom du kan få rettet oplysningerne, hvis de viser sig forkerte eller vildledende.

Vi forbeholder os ret til at modregne og indtræde i udbetalinger fra det offentlige, fx i udbetaling af overskydende skat og moms. Du skal derfor fortsat overholde aftalen, selvom gælden nedbringes med sådanne ydelser.

Vi forbeholder os endvidere ret til at tilsige dig til udlægsforretning med henblik på at foretage og evt. realisere udlæg, afbryde forældelsen m.v.«

SKAT har i forbindelse med klagen til Landsskatteretten udtalt, at Landsskatteretten ikke kan behandle en klage over den indgåede afdragsaftale. For at Landsskatteretten kan behandle klagen, skal afdragsordningen være omfattet af inddrivelsesbekendtgørelsen. Inddrivelsesbekendtgørelsens § 5 vedrører kun fastsættelse af afdragsordninger over for personer. Da klageren driver en virksomhed, og da hendes gæld fortrinsvis er virksomhedsgæld og opstået som led i virksomhedens løbende drift, er hendes afdragsordning ikke omfattet af inddrivelsesbekendtgørelsens regler.

Udgangspunktet er, at SKAT som kreditor ikke er forpligtet til at yde kredit ud over den, der fremgår af lovens almindelige og særlige betalingsfrister. Det betyder også, at afdragsordninger ikke kan påklages.

Når pantefogeden indgår en afdragsordning for en igangværende virksomhed, foretager pantefogeden en risikovurdering på baggrund af kendskabet til virksomheden. Der overvejes forskellige inddrivelsestiltag, som f.eks. krav om sikkerhedsstillelse, udtømmende udlægsforretning eller konkurs. I klagerens tilfælde er tilbuddet om en afdragsordning pantefogedens betingelse for ikke at gribe til et mere indgribende inddrivelsesskridt.

Under sagens behandling for Landsskatteretten har SKAT udtalt, at virksomhedsrestancen udgør 295.619 kr. pr. 15. juli 2010, og at klagerens personlige gæld vedrørende kontanthjælp pr. 15. juli 2010 udgør 81.591 kr. Det er en fejl, at gælden vedrørende kontanthjælp indgik i aftalen. Det afkrævede afdragsbeløb ville imidlertid ikke have været anderledes.

Klagerens påstand og argumenter

Klageren har påklaget den indgåede betalingsaftale med SKAT, da hun bestrider skylden, og da aftalen er indgået uden hendes samtykke.

Klageren har i denne forbindelse bl.a. henvist til den korrespondance mellem hende og SKAT, der har været forud for indgåelsen af aftalen af 26. april 2010, hvoraf bl.a. fremgår, at hun bestrider en del af de krav, SKAT har gjort gældende mod hende.

Ved udlægsforretning den 1. marts 2010 fik klageren oplyst, at SKAT ikke havde ressourcer til at gennemgå hendes sag og tage stilling til opgørelsen af gælden, herunder de punkter, som hun bestrider. Hun fik samtidig oplyst, at hun kun kunne få en betalingsordning fordelt over 10 måneder, som skal overholdes, idet hun ellers ville blive begæret konkurs, og at SKAT ønskede at gøre udlæg i hendes butikts aktiver.

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Efter skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og stk. 3, afgør Landsskatteretten klager over SKATs afgørelser, bortset fra afgørelser om forskudsregistrering som nævnt i § 5, stk. 1, nr. 1, og klager, der efter anden lovgivning er henlagt til Landsskatteretten til afgørelse.

Landsskatteretten afgør efter inddrivelseslovens § 17, stk. 1, (lov nr. 1333 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige) endvidere klager over restanceinddrivelsesmyndighedens afgørelser om inddrivelse af fordringer mv., herunder om kravets eksistens eller størrelse, når spørgsmålet herom vedrører restanceinddrivelsesmyndighedens administration.

Reglerne om fastsættelse af afdragsordninger fremgår af bekendtgørelse nr. 1365 af 19. december 2008 om inddrivelse af gæld til det offentlige (inddrivelsesbekendtgørelsen). Af inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, fremgår følgende:

»Afdragsordninger, der fastsættes af restanceinddrivelsesmyndigheden overfor personer, skal fastsættes som en procentdel (afdragsprocent) af den årlige indkomst opgjort som den årlige bruttoindkomst inkl. indtægter omfattet af § 12, fratrullet arbejdsmarkedsbidrag, pensionsindbetalinger efter § 14, stk. 4, nr. 2 a, SP-bidrag, ATP og skat, jf. dog stk. 6 og 7. Det beløb, som skal afdrages årligt, fastsættes med udgangspunkt i følgende tabel(...)«

SKAT har i Inddrivelsesvejledningen for 2010-2 (www.skat.dk) anført følgende retningslinier for fastsættelse af afdragsordninger over for personer og virksomheder, idet RIM er restanceinddrivelsesmyndigheden:

»C.4 Sondringen mellem afgørelse og faktisk forvaltningsvirksomhed

(...)

Frivillige kreditorordninger og tvangsakkorder

Der er tale om faktisk forvaltningsvirksomhed, når RIM giver afslag på at deltage i

- en frivillig akkordordning
- kreditorordninger baseret på gældssaneringsprincipperne samt
- tvangsakkorder

Det betyder, at en klage om RIMs afslag ikke kan indbringes for Landsskatteretten eller anden myndighed.

RIMs afgørelser om afdragsvis betaling eller henstand

RIMs afgørelser om afdragsvis betaling eller henstand med betalingen kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Afdragsordninger

Det er en afgørelse, når RIM fastsætter en afdragsordning efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1. Se SKM2007.451.SKAT.

(...)

En afdragsordning, der efter § 5, stk. 3, 3. pkt., er fastsat efter bekendtgørelsens kapitel 6 om betalingsevnevurdering, er også en afgørelse, hvor der skal gives klagevejledning om adgang til klage til Landsskatteretten.

(...)

I.2 Afdragsordninger for personer

I.2.1 Indledning

Reglerne om afdragsordninger for personer fremgår af inddrivelsesbekendtgørelsens § 5.

(...)

I.2.5 Retningslinjer for indgåelse af aftale om afdragsordning for virksomheder

Der er i skatte- og afgiftslovgivningen fastsat bestemmelser om, hvordan skatte- og afgiftspligtige virksomheder/personer skal afregne skatter og afgifter.

SKAT har ikke pligt til at yde kredit ud over den, der følger af de almindelige og særlige betalingsfrister.

Der er ikke i dansk ret nogen forpligtelse for en fordringshaver i et skyldforhold, der ikke er indgået ved aftale, til at modtage betalingen i afdrag.

RIM kan således som fordringshaver nægte, at tiltræde en ansøgning om afdragsordning uden, at deres retsstilling derved forringes.

En afdragsordning kan imidlertid være den eneste mulighed for hel eller delvis betaling af en restance.

Skyldner opnår heller ikke en bedre retsstilling ved at tilbyde afdragsvis betaling.

Ved indgåelse af en afdragsordning skal der sondres mellem igangværende virksomheder og afmeldte virksomheder.

(...)

I.2.5.2 Afdragsordning for en igangværende virksomhed

En igangværende virksomhed kan få tilladelse til en afdragsordning, såfremt det skønnes, at

- virksomheden ikke kan skaffe de fornødne likvide midler til betaling af det skyldige skatte- og afgiftsbeløb mv., og
- likviditetsproblemerne må anses for at være midlertidige og forbigående, og
- en afdragsordning er den eneste mulighed for at opnå betaling af restancen, idet der ikke findes andre hensigtsmæssige inddrivelsesmuligheder.

Virksomhedens samlede restance skal være fuldt indbetalt eller kraftigt nedbragt ved udløbet af afdragsperioden.

Det vil endvidere altid være en betingelse for en afdragsordning, at

- løbende skatter og afgifter angives og betales rettidigt,
- der kan ske modregning i ethvert krav som virksomheden erhverver hos statskassen, dog ikke krav indenfor formuerettens område, jf. Justitsministeriets cirkulæreskrivelse af 22. november 1983 om begrænsning af statens modregningsret.
- afdragsordningen kan genforhandles, såfremt der sker en væsentlig ændring i virksomhedens indtægts- og formueforhold.

Herudover skal det gøres klart for virksomheden, at afdragsordningen betragtes som misligholdt, såfremt afdrag ikke betales rettidigt, og/eller der ikke sker rettidig angivelse og betaling af løbende skatter og afgifter. Misligholdelsen indebærer, at hele restancen (på ny) forfalder til betaling, samt at inddrivelsen uden yderligere varsel vil blive genoptaget i fuldt omfang.

Virksomheden skal endvidere orienteres om, at afdragsordningen fritager virksomheden for kreditbegrænsning efter momslovens § 62, jf. dennes stk. 3, ligesom virksomheden vil kunne undgå en eventuel indberetning til RKI Kredit Information A/S. Indgåelse af en afdragsordning kan derimod ikke fritage for kreditbegrænsning efter LAL § 10 eller for et krav om sikkerhedsstillelse efter OPKL § 11.

(...)

I.2.5.6 Afdragsordninger for afmeldte virksomheder

En afmeldt virksomhed kan få tilladelse til en afdragsordning, efter de samme regler som gælder for afdragsordninger for personer. Der henvises til afsnit I.2.1.1.«

SKAT er således af den opfattelse, at afdragsordninger over for personer og afmeldte virksomheder fastsættes efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, idet der er tale om en afgørelse, der kan påklages til Landsskatteretten, jf. inddrivelseslovens § 17, stk. 1.

For så vidt angår igangværende virksomheder er det SKATs opfattelse, at afdragsordninger ikke kan fastsættes efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1. Der skal derimod indgås aftaler med de igangværende virksomheder om en afdragsordning, idet der hermed er tale om, at SKAT udøver faktisk forvaltningsvirksomhed med den konsekvens, at der ikke kan klages over den indgåede aftale til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, modsætningsvis.

Landsskatteretten er enig med SKAT i, at inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, alene omfatter personer og afmeldte virksomheder, og at afdragsordninger over for igangværende virksomheder skal aftales som led i SKATs faktiske forvaltningsvirksomhed.

Landsskatteretten er derfor også enig med SKAT i, at en igangværende virksomhed ikke kan klage til Landsskatteretten over en afdragsordning indgået med SKAT.

Der er herved henset til, at inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, alene omfatter personer, og at bestemmelsen må forstås således, at den ikke omfatter igangværende virksomheder.

Personer er direkte omfattet af ordlyden af bestemmelsen, mens afmeldte virksomheder også er omfattet af bestemmelsen, idet der ikke længere eksisterer en virksomhed, der er forskellig fra den person, der har drevet virksomheden.

Igangværende virksomheder, herunder personligt ejede virksomheder, kan imidlertid ikke anses for omfattet af bestemmelsen, idet virksomheden må holdes adskilt fra personen i relation til denne bestemmelse, uanset om der er tale om en personligt ejet virksomhed.

Inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, er således udformet med henblik på at fastsætte en afdragsordning over for personer, der har en indkomst, der ikke afviger væsentligt fra måned til måned, idet bestemmelsen ved fastsættelsen af det månedlige afdrag ikke tager hensyn til længden af afdragsperioden, men derimod tager udgangspunkt i personens indkomst.

Bestemmelsen er således ikke udformet på en sådan måde, at den varetager de hensyn, der må gælde for afdragsordninger for igangværende virksomheder, herunder hensynet til at gælden afdrages inden for en meget kort periode, og at virksomheden ikke løbende oparbejder yderligere gæld.

SKATs aftaler om afdragsordninger med igangværende virksomheder kan som konsekvens heraf ikke omfatte virksomhedens ejers personlige gæld til det offentlige, idet der for denne gæld skal træffes en afgørelse om fastsættelse af en afdragsordning efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, som kan påklages til Landsskatteretten.

I denne sag har SKAT ved brevet af 26. april 2010 aftalt en afdragsordning med klagerens virksomhed som led i SKATs faktiske forvaltningsvirksomhed.

SKAT har under sagens behandling for Landsskatteretten oplyst, at afdragsordningen ikke skal omfatte klagerens personlige gæld.

Der er således tale om en aftale om en afdragsordning, som ikke kan påklages til Landsskatteretten, jf. skatteforvaltningslovens § 11, stk. 1, modsætningsvis. Dette har SKAT tiltrådt under sagens behandling for Landsskatteretten.

Klagen afvises derfor.